

kjært, thi derved blev det muligt for de Medlemmer, der ønskede det, at udtale, at skjøndt de naturligtvis erkjende Betydningen af den udenlandske, den gennemrigste og mellemrigste Trafik, anerkjende den økonomiske Betydning deraf, maa man ikke glemme, at ogsaa de affides liggende Egnes Forbindelse med Hovedcenterne har stor økonomisk Betydning. Jeg vil altsaa gjerne have en nøiere Forklaring af det ærede Medlem. I Slutningen af sit Foredrag sagde han, at man kunde stemme derfor som et *Baade—Og*, men i Begyndelsen af sin Bemærkning og i Betænkningen stillede han det som et *Enten—Eller*. Det maa imidlertid enten være *Et* af *To* eller være *baade* det *Ene* og det *Andet* — men saa er det *Brøvl* — og da vi nu skulle stemme derom, vilde jeg gjerne vide, om det saa skal være et *Baade—Og* eller et *Enten—Eller*. Skulde Medlemmerne virkelig kunne lægge det ind i det ærede Medlems Forslag, at man lægger Vægt paa begge Dele, men ikke vil, at naar man faar det *Ene*, kommer det *Andet* ikke, saa vil jeg stemme derfor. Men er Forslaget en *Mod-sætning* til vort Forslag, skal det forstås saaledes, at den gennemrigste Trafik ikke maa gennemføres, begyndes og udvikles — her er jo efter det ærede Medlems egen Forklaring kun Tale om en *Begyndelse* — for der er først Jernbaner til samtlige affides Egne i Landet, saa udelukker det vort Forslag, og saa anbefaler jeg at stemme derimod, eller rettere, saa vil der ikke blive stemt derom, thi det vil da være bortfaldet, naar vort Forslag vedtages. Er det to Forslag, der hænge sammen, saa beslutter man gennem deres Vedtagelse, at begge Dele skulle ske, og saa mener jeg, det er forstandigt, thi det kan ske. Det, der i Virkeligheden er en Hindring for, at vi faae *baade* den gennemrigste og den indenrigste Trafik udviklet, er en gal Militærpolitik, og jeg vil derfor med Fornøielse stemme for det ærede Medlems Forslag, som saa er et hyderligere, men jeg tilstaar temmelig uskyldigt platonisk Slag til Militærpolitiken. Vort Forslag er et virkeligt Slag dertil, men jeg har Intet imod, at det platoniske følger efter det virkelige. Er derimod det ærede Medlems Forslag stillet for at hindre os i foreløbig at faae den gennemrigste Trafik udviklet, altsaa for at holde Pengene i Statskassen, for at der kan bygges saa mange Fæstninger som muligt, saa kan jeg ikke stemme derfor. Nu haaber jeg, at det ærede Medlem har forstaaet mig saa meget, at han er i Stand til tydeligt at forklare, hvad han mener, om hans Forslag har den Betydning, at Medlemmerne

kunne stemme derfor, idet det er et *Baade—Og*.

Berg: Den ærede Minister synes i Aar at være generet ved sine Tal fra i Fjor. Den ærede Minister udtalte meget energisk i Fjor, at han skulde staa ved de Tal og de Beregninger, han havde opstillet for os i Finantsudvalget. Naar den ærede Finantsordfører nu yttrede, at Frihavnen var medtaget i den Sum af op over 50 Millioner, som jeg har nævnt, og gjentagne Gange nævnte dette, er det jo en Misforstaaelse. Ministerens 50 Millioner eller op over 50 Millioner havde kun det mindre Projekt og Udviklingen af Jernbaneforholdene ved Kjøbenhavn, men slet ikke Frihavnen, den var ikke indbefattet i de 50 Millioner. Skulde man have taget Flex-tallets Jernbaneforslag om Jernbaneforholdene i Kjøbenhavn med, som ikke kunne ganske udelukkes fra den gennemrigste Trafik paa denne Strækning, og Frihavnen, saa vilde det være blevet 81 Millioner, Frihavnen med alt Tilbehør regnet til 31 Millioner Kr., og ikke 50 Millioner. Den Forklaring, som Finantsordføreren gav af vor Stilling til denne Sag, at vi have Frihavnen medregnet i de 50 Millioner, hvor A., B. og C. høre sammen, er derfor aldeles grebet ud af Luften. Det er ikke antydet af mig og har ligesaa lidt noget Holdepunkt i de Forhandlinger, jeg iøvigt henviser til, nemlig Forhandlingerne i Fjor, Sp. 3654 ff. Den ærede Ordfører er vist en lille Smule mere opfattelsesnem, end han gav sig ud for at være; for mig stiller det sig i alt Fald, som om han staar og svinger med Grunde, naar han taler. De to Standpunkter ere *Mod-sætningsstandpunkter*, og dog, naar Tidssfølgen og Forholdene komme i Betragtning, ikke i den Forstand, at det *Ene* absolut udelukker det *Andet*. Det ene Standpunkt er, som Betænkningen klart viser, det, at i første Række af de Opgaver, Staten har med Hensyn til vore Samfærdselsmidler, staar Udviklingen af det indenlandske Jernbanenet. Det er klart og tydeligt, at den staar i første Række. Men i de samme Motiver sigte vi Intet om, at der ikke indenfor passende Grændser ogsaa kan tillægges den gennemrigste Fart Betydning. Det er det ene Standpunkt. Det andet Standpunkt er det, hvorpaa det ærede Medlem staar, men for Resten mere af-dæmpet i Aar. Det glæder mig, at det ærede Flertal er mere modtageligt for Grunde i Aar end i Fjor; jeg skal henviser til det Foredrag, hvort den ærede Ordfører